

Fades de luxe

Andreu Sotorra

«A través del mirall i allò que Àlicia hi va trobar», de Lewis Carroll. Traducció de Martina Beascoa Graells. Traducció del prefaci i el text de Lewis Carroll: Maria Bertran i Mar Viayna. Traducció dels textos sobre l'autor i l'il·lustrador: Mariona Arabia Ventura. Il·lustracions de Chris Riddell. Pàg. 316. Disseny de Macmillan Children's Books. Editorial Baula. Barcelona, 2021. A partir de 10 anys.

«Contes de Fades». Antologia de contes tradicionals del món. Inclou narracions de Hans Christian Andersen i els Germans Grimm. Pròleg de Michael Mompurgo. Traducció de Jordi Vidal i Montse Molist. Il·lustracions addicionals de Peter Bailey. Pàgs. 476. Disseny de Macmillan Children's Books. Editorial Baula. Barcelona, 2021. A partir de 10 anys.

Dues edicions singulars, que es poden qualificar de luxe, no només per la seva “densitat” i el seu “pes” sinó també pel seu contingut, i que continuen en la línia que l'Editorial Baula manté des de fa uns anys d'aportar obres clàssiques de la literatura universal per a tots els públics amb el segell i la qualitat de les edicions originals.

En el cas del volum «A través del mirall i allò que Alícia hi va trobar», la primera edició de Macmillan & Co. data del 1871. És la mateixa Macmillan, dins la seva col·lecció Macmillan Children's Books, la que fa ara accessible a lectors contemporanis la seqüela que Lewis Carroll va escriure després d'«Alícia al País de les Meravelles».

L'il·lustrador Chris Riddell, nascut el 1962 a Ciutat del Cap, Sud-àfrica, però establert al Regne Unit on va créixer des que tenia un any, format artísticament a Brighton i reconegut per la seva obra adreçada sobretot a infants, diu en el prefaci del volum que la seqüela de Lewis Carroll —pseudònim extret de la forma llatina Carolus Lodovicus corresponent al nom real de Charles Lutwidge Dodgson (Daresbury, Regne Unit, 1832 - Guildford, id. 1898), el professor de matemàtiques d'Oxford que crea l'obra a partir de la inspiració d'Alice Liddell, la filla del degà— és plena de dobles sentits i de dobles jocs. I no amaga el seu entusiasme pel relat fantàstic ni tampoc el relleu que agafa del primer il·lustrador d'«Alícia al País de les Meravelles», John Tenniel. La seqüela és per a Riddell un món ple de personatges curiosos i memorables i remarca el canvi de les cartes que juguen a croquet per les peces d'escacs que fan una partida en un taulell de prats i rierols.

Aquesta seqüela que Lewis Carroll va oferir als seus lectors té un pròleg del mateix autor escrit amb motiu dels “61.000 exemplars impresos el 1897 de l'edició de 6 xilings”, mètode que Carroll va exigir a partir d'un moment perquè no es comptessin les reimpressions com a edicions sinó per nombre d'exemplars, un sistema que per mor del màrqueting editorial modern no ha fet gaire fortuna d'aleshores ençà quan es reediten publicacions sense saber mai a quants exemplars corresponen. És en aquest pròleg on Lewis Carroll intenta situar els lectors que se sentin desorientats per resoldre el problema d'escacs que obre el volum, un entreteniment més paral·lel a la lectura que probablement captivarà els més experts en el joc del tauler d'escacs.

Les més de 300 pàgines del volum fan que el lector enceti un passeig que acompanya la fantasia del text amb una composició d'imatges, algunes en color i altres en blanc i negre, deixant molt poques pàgines sense que apareguin, a làmina total o com a sanefas o perfilant la composició del text. Una dotzena de capítols on, si l'obra original de Lewis Carroll ja té un mèrit considerable, encara el té més la mirada contemporània que hi ha fet extensivament l'il·lustrador Chris Riddell.

El segon volum singular i de luxe de l'Editorial Baula amb què tanca la temporada és l'antologia «Contes de Fades», que recull contes d'arreu del món d'aquest gènere i hi afegeix unes narracions de Hans Christian Andersen i dels Germans Grimm. El volum s'obre amb un pròleg de l'escriptor Michael Morpurgo (Saint Albans, Regne Unit, 1943), poeta, dramaturg i autor d'una celebrada i extensa obra per a infants i joves, conegut sobretot per la novel·la «War Horse», la història d'un

cavall durant la Primera Guerra Mundial portada al cinema per Steven Spielberg i que és un homenatge als més de vuit milions de cavalls que es van sacrificar en aquell enfrontament bèl·lic.

Michael Morpurgo adverteix que els contes tradicionals passen de veu en veu i de generació en generació i que cada vegada que s'expliquen de nou poden canviar lleugerament. Morpurgo aposta per generar contes de fades de collita pròpia i explica una anècdota personal, viscuda en una tenda d'un camp de refugiats dels molts que fugen de la fam i de la guerra en aquest mateix segle XXI sense que ell els entengués ni que ells l'entenguessin. I tot i així, es comunicaven amb somriures, estretes de mans i llàgrimes. Fins que li van cantar una cançó i, sense que n'entengués la lletra, va entendre que tractava de la tristesa que acompanyava els que havien hagut d'abandonar la seva terra. Una història cantada que venia de les muntanyes del refugiats a la qual l'escriptor Michael Morpurgo va correspondre amb una altra cançó popular anglesa que ell recordava i que parlava també de la guerra i la tristesa. I Morpurgo acaba el pròleg amb un conte precisament de collita pròpia, «Un ogre no tan ogre», que és el que obre l'antologia.

Una antologia que té més de 50 contes, alguns d'entre els més clàssics, d'altres més desconeguts, i que es completa amb una nota bibliogràfica sobre les primeres edicions de contes de fades, una biografia dels germans Macmillan, que van fundar el segell editorial del qual parteix l'edició, i un apèndix amb alguns dels autors i il·lustradors de contes de fades que han passat per la casa dels Germans Grimm fins a Arthur Rackham.

Aquest luxós volum de «Contes de fades» reproduïx il·lustracions extretes de gravats o publicacions clàssiques i n'hi afegeix unes d'addicionals del dibuixant Peter Bailey, nascut el 1946 a l'Índia i com l'anterior il·lustrador, Chris Riddell, format també a Anglaterra des de petit, a Londres, on es va graduar a la Brighton School of Art. Com a il·lustrador ha estat col·laborant estretament amb l'escriptor Philip Pullman en algunes de les seves novel·les. «Contes de Fades» permet un altre passeig de més de 470 pàgines de notables dimensions que pot fer tornar els lectors més veterans als contes tradicionals clàssics i fer descobrir als més joves la profunditat i la contemporaneïtat amagada en el fons de cadascun d'ells.

Enllaços d'interès

(per visionar-los, cal descarregar abans el PDF de la crítica)

· Per veure el booktrailer d'«A través del mirall i allò que Alicia hi va trobar», cliqueu a YouTube: <https://youtu.be/dlU1Jivwl3I>

· Per veure el booktrailer del volum antològic «Contes de fades», cliqueu a YouTube: https://youtu.be/5S13tZVq_Ss

---

Il·lustració de Peter Bailey per al conte «El gat amb botes» / Baula
Il·lustració de Chris Riddell per a «A través del mirall i allò que Àlicia hi va trobar» / Baula

---